

способи контролю за цільовим використанням фінансових ресурсів та використовувати методичні підходи щодо оцінки їх ефективності. До джерел фінансування інноваційного розвитку належать власні кошти підприємств, бюджетні кошти, іноземні інвестиції, венчурний капітал кредитні ресурси. Бюджетні кошти спрямовуються на здешевлення кредитів, залучених у національній або в іноземній валюті України, у тому числі за кредитами, залученими від іноземних фінансових установ, для реалізації інноваційних та інвестиційних проєктів у реальному секторі економіки; надання державної підтримки для реалізації інвестиційних проєктів на умовах співфінансування.

Впровадження в життя інноваційної моделі розвитку економіки потребує ретельного вивчення різних об'єктів та явищ складного і багатопланового механізму, що поєднує інвестиційну, фінансово-грошово-кредитну політику, удосконалення організації праці та виробництва. Динаміка світових тенденцій спонукає Україну до вироблення відповідної інноваційної політики, без якої неможливий поступальний розвиток економіки держави. Кардинально змінити економічну ситуацію в Україні можна шляхом використання інноваційних факторів розвитку, досягнень сучасної науки і новітніх високих технологій як головного ресурсу економічного зростання.

ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ РОЗВИТКУ РИНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Ушакова С.А., Андрус Я.І., студенти,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

На сучасному етапі розвитку ринкової економіки проблема забезпечення інвестиційної привабливості підприємства є, без сумніву, однією з ключових в сучасній економічній теорії і практиці. Виходячи з цього, дана проблема досліджується багатьма вченими, як вітчизняними, так і зарубіжними. Проте, єдиного підходу до тлумачення інвестиційної привабливості дотепер не вироблено. Кожен трактує дане поняття на основі чинників, покладених в його

---

* Науковий керівник – Грідін О.В., старший викладач

оцінку. Найбільш повніше визначення інвестиційної привабливості надане, на нашу думку, Криловим Е.І. і Власовим В.М.: «інвестиційна привабливість – це економічна категорія, що характеризується ефективністю використання майна підприємства, його платоспроможністю, стійкістю фінансового стану, його здібністю до саморозвитку на базі підвищення прибутковості капіталу, техніко-економічного рівня виробництва, якості і конкурентоспроможності продукції».

Складнощі тлумачення даного поняття є наслідком існування величезної кількості чинників, що впливають на інвестиційну привабливість. Умовно дані чинники можна розглядати на різних рівнях їх прояву: на макрорівні – інвестиційна привабливість країни, на мезорівні – інвестиційна привабливість регіону, на рівні галузі – інвестиційна привабливість галузі і на мікрорівні – інвестиційна привабливість підприємства. Інвестиційна привабливість країни – це сукупність економічних, політичних, фінансових умов, що здійснюють вплив на надходження внутрішніх і зовнішніх інвестицій в економіку країни. Інвестиційна привабливість регіону – сукупність специфічних внутрішніх і зовнішніх чинників для даної галузі, її фінансових показників, можливостей зниження галузевих ризиків, а також прогнозу тенденцій її розвитку, що дозволяє залучити інвестора.

Оскільки підприємство є відкритою системою, то на його інвестиційну привабливість можуть впливати, як зовнішні чинники, так і внутрішні. До зовнішніх відносяться: інвестиційна привабливість країни (соціально-політична стабільність, економічна стабільність, рівень корупції, податкова політика тощо), регіону (географічне розміщення, демографічна політика, соціальне положення тощо) і галузі (наявність конкуренції, еластичність цін, капіталосмність, унікальність продукції тощо). До внутрішніх чинників відносяться ті, які залежать безпосередньо від результатів господарської діяльності підприємства. Внутрішніми чинниками підприємства є: фінансовий стан підприємства (рентабельність власного капіталу по чистому прибутку, коефіцієнт поточної ліквідності, коефіцієнт оборотності активів тощо), організаційна структура управління компанією (ступінь впливу держави на компанію, ступінь розкриття фінансової і управлінської інформації), ступінь інноваційності продукції, рівень диверсифікації продукції тощо. Тому саме внутрішні чинники є основним важелем впливу на інвестиційну привабливість підприємства.

Для отримання інформації про діяльність підприємства можна використовувати різні джерела. Їх поділяють на дві групи: зовнішні і внутрішні. Зовнішні джерела інформації: архіви банків, звіти консалтингових, аудиторських агентств, інформація про підприємство в ЗМІ, дані фондового ринку, інформація від партнерів підприємства. Внутрішні джерела інформації характеризуються низькою частотою отримання і, як правило, пов'язані з підготовкою квартальної або річної звітності: бухгалтерська звітність, внутрішні фінансові звіти, внутрішні управлінські звіти, документи планування, податкова звітність, статутні документи.

Весь аналіз інвестиційної привабливості підприємства можна розбити на наступні складові:

- аналіз потенційного прибутку – дослідження альтернативних варіантів вкладень, порівняння прибутковості і рівня ризику;

- фінансовий аналіз – вивчення фінансової стійкості підприємства;

- прогнозування розвитку підприємства на основі наявних даних;

- ринковий аналіз – оцінка перспектив товару на ринку, насиченість ринку аналогічними товарами (місткість ринку, просування на ньому);

- технологічний аналіз – дослідження техніко-економічних альтернатив проекту, різних варіантів використання наявних технологій;

- пошук оптимального для даного інвестиційного проекту технологічного рішення;

- управлінський аналіз – оцінка організаційної і адміністративної політики на підприємстві, а також розробка рекомендацій в частині організаційної структури, організації діяльності, комплектування і навчання персоналу;

- екологічний аналіз – оцінка потенційного збитку навколишньому середовищу проектом і визначення необхідних заходів, що б пом'якшували і запобігали можливим наслідкам;

- соціальний аналіз – визначення придатності варіантів проекту для мешканців регіону в цілому (збільшення кількості робочих місць, зміна культурно-побутових умов, поліпшення житлових умов).

Таким чином, оцінка інвестиційної привабливості організації – це процес всебічного аналізу організації. Результатом цієї оцінки є побудова ясного уявлення про організацію, а також її здатність виправдати інвестиційні вкладення.